

ปกิต

หน้าที่งานบริหารสำคัญ

สมชัย บวรกิตติ*

“คนเราไม่เหมือนกัน” โดยภูมิวุฒิ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา ภูมิฐาน แม้แต่ภูมิแพ้แตกต่างกัน ดังนั้นมิใช่ว่า ใครอยากรู้เป็นอะไรก็เป็นได้ แต่ละคนจะต้องมีภูมิสมบัติ เพียงพร้อมและเหมาะสม มีข้อยกเว้นสำหรับบางบุคคลที่สามารถดำเนินกลยุทธ์กรรมวิธีที่ไร้ค่าดีศรีและคุณธรรม กระทำการด้วยจิตวิญญาณอธรรม ดังพจน์เห็นได้บ่อยในทุก วงการปัจจุบัน เมื่อกรรมตามสนองก็ต้องเป็นสัมภเวสีเรื่อง ขาดให้กรรม

“หน้าที่งานบริหารสำคัญ” เป็นงานในระดับสูง เช่น นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย หรือหัวหน้าสถานนี้ใหญ่ เช่น นายกสภานาional, นายกรัฐมนตรีติดยสถาน

บทความนี้จะขอกรณีตัวอย่างราชบัณฑิตยสถาน แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นองค์กรภูมิปัญญาของแผ่นดินที่สถาปนาขึ้นเมื่อพุทธศักราช ๒๔๗๖ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเหล่าราชบัณฑิตและภาคี สมาชิกจำนวนหนึ่งปฏิบัติงานตามสติปัญญา ความรู้ความสามารถสนองพระมหากรุณาธิคุณตามพระราชดำริวุฒิจน ปัจจุบันนานกว่า ๓๐ ปีได้รับพระบรมราชโองการ ๓ ราชกิจ

ตั้งแต่เริ่มราชบัณฑิตยสถานตลอดมา นายกรัฐบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรวมทั้งลูกจ้าง ในสังกัดราชบัณฑิตยสถาน และรับผิดชอบการปฏิบัติงาน ของราชบัณฑิตยสถาน อุปนายกราชบัณฑิตยสถานนี้ อำนวยในการปฏิบัติหน้าที่แทนนายกราชบัณฑิตยสถาน ตามมติหมายและโอกาส ในปัจจุบันนั้นแต่ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมา ได้มีการปรับปรุงสายการบังคับบัญชาให้สอดคล้อง กับโครงสร้างการบริหารงานที่เปลี่ยนแปลงไปตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยห่างงานรับผิดชอบด้านข้าราชการ ประจำอยู่ในอำนาจของเลขาธิการ และรองเลขาธิการ ราชบัณฑิตยสถาน

นายกรัฐบัณฑิตยสถานจึงเป็นผู้มีบทบาทหน้าที่ สำคัญที่สุดในการปฏิบัติดำเนินการให้ราชบัณฑิตยสถาน เจริญรุ่งเรือง หรือตกต่ำลง หรือไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น หากบุคลากรของราชบัณฑิตยสถานต้องการให้ราชบัณฑิตยสถานประเทศไทยเจริญก้าวหน้ามีความส่งงานเป็นที่รู้จัก แก่นักวิชาการอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก็จะต้องช่วยกันคัดเพื่อนบุคคลที่จะมาเป็นนายกฯ อย่างพิถี-พิถันรอบคอบ เพื่อให้ได้ผู้ที่มีบารมีระดับประเทศและระดับโลกที่มีศักยภาพเป็นที่ยอมรับ และพร้อมมีความมุ่งมั่นตั้งใจ ปฏิบัติงานตามปณิธาน สำหรับผู้ที่มาเป็นอุปนายกฯ ก็ควร เป็นผู้ที่มีปณิธานตั้งใจอุทิศตนรับใช้ราชบัณฑิตยสถานใน ตำแหน่งนายกฯ ต่อไปตามโอกาสและความเหมาะสม การเข้าไปรับหน้าที่ของอุปนายกฯ เพื่อสัมผัสและเรียนรู้แนวทางการทำงาน พร้อมกับประเมินศักยภาพของคนเองว่าจะสามารถรับตำแหน่งนายกฯ ทำคุณประโยชน์ให้แก่ราชบัณฑิตยสถาน และประเทศชาติได้หรือไม่ อุปนายกฯ ที่มีปณิธานดังกล่าว เมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่อุปนายกฯ ก็จะเสนอตัวเข้าสังเวียนรับการเลือกตั้ง เป็นนายกฯ ไม่สมควรอยู่ยืดเยื้อไปในตำแหน่งเดิม หากคิด ว่าตัวเองยังไม่พร้อม หรือกลัวแพ้เลือกตั้ง ก็ควรเปิดโอกาส ให้ราชบัณฑิตท่านอื่นที่มีศักยภาพเข้ามาทดลองงานอุปนายก บ้าง โดยความเหมาะสม อุปนายกฯ ไม่ควรอยู่ในตำแหน่ง เดิมเกิน ๑ สมัย ควรออกไปเตรียมตัวให้พร้อม แล้วจึงกลับ มาแข่งขันด้วยการมีกันเมื่อถึงเวลาคัดเลือกนายกฯ ครั้งต่อไป เพราะหากยังคงอยู่ในตำแหน่งเดิม นอกจากจะเป็นการสกัด กันผู้อื่นไม่ให้มีโอกาสเข้าไปสัมผัสงาน ยังอาจสร้างความ บั่นป่วนในวงการยิ่งขึ้นดังเคยมีข้อความอุทธรณ์ และคำ ครหาที่ได้ยินอยู่น่องๆ

อนึ่งผู้ที่เป็นนายกฯ และอุปนายกฯ สมควรเป็น ผู้ทำงานร่วมกันได้อย่างราบเรียบกันที่อยู่กันห่างไกล ให้ร้ายป่ายสี กันตลอดเวลา ยังจะทำงานร่วมกันอีกระไรได้

*สำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน